

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622204586
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622204586.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu senátu: JUDr. Peter Duman a členiek senátu: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová, v sporovej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, 2. D. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, proti žalovanej: E. F., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, o odstránenie neoprávnenej stavby a iné, o odvolaní žalobcov 1 a 2 proti uzneseniu Okresného súdu Senica z 21.02.2023, č. k. 11C/36/2022-45, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie sa v časti odmietnutia žaloby žalobcov o „umožnenie užívania“ pozemku reg. „C“ s parcelným č. 535 v k. ú. C., „uvolnenie prístupovej cesty“ k domu so súp. č. XXX v k. ú. C. a „vysporiadanie podielov“ k tomuto pozemku potvrdzuje a vo zvyšnej časti o odstránenie stavby žumpy na tomto pozemku sa zrušuje.

odôvodnenie:

– 5 – 28Co/3/2023

Krajský súd 28Co/3/2023-
v Trnave IČS: 2622204586

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podania žalobcov, doručené súdu dňa 25.08.2022 a 11.01.2023, odmietol (výrok I) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok II).

2. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že žalobcovia sa podaním doručeným 25.08.2022 domáhali zrušenia čiernej stavby (žumpy) na parcele č. 535, umožnenia užívania spoločného dvora a uvoľnenia príjazdovej cesty k domu XXX alebo vysporiadania. Súd prvej inštancie zistil, že podanie žalobcov neobsahovalo náležitosti riadnej žaloby v súlade s ust. § 132 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a na podaní absentoval aj podpis žalobcu 2. Preto súd prvej inštancie žalobcov vyzval uznesením zo 14. 12. 2022, č. k. 11C/36/2022-37 na odstránenie väd podania. V uznesení poučil žalobcov o tom, v akej lehote a akým spôsobom majú vadu podania odstrániť, aj o možnosti dať sa v spore zastupovať zvoleným advokátom, resp. obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Žalobcovia dňa 11.01.2023 doplnili podanie na základe výzvy súdu zo 14.12.2022, avšak vady podania v zmysle výzvy neodstránili.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 129 ods. 1 a 3, § 132 ods. 1 CSP tak, že za odstrániteľný nedostatok konania je považovaná i neúplnosť žaloby v zmysle § 132 a nasl. CSP, a preto sa súd prvej inštancie pokúsil tento nedostatok odstrániť práve uznesením zo 14.12.2022, č. k. 11C/36/2022-37, ktorým vyzval žalobcov na odstránenie väd pôvodného podania. Žalobcovia ani následným podaním svoje pôvodné podanie nedoplnili riadne. Každé podanie musí obsahovať okrem opisu rozhodujúcich skutočností, žalobného návrhu i riadne označenia strán sporu. Súd nemôže sám žalobný návrh, teda strany sporu dopĺňať podľa obsahu jeho podania, prípadne podľa priložených listinných dôkazov. Žalobcovia síce doplnili podaním doručeným 11.01.2023 podanú žalobu, ale len o podpis žalobcu 2. Opätovne nešpecifikovali, čoho sa žalobou domáhajú v zmysle výzvy súdu. Riadna žaloba je nutnou

podmienkou konania a v prejednávanej veci sa jej neexistenciu nepodarilo odstrániť, pretože žalobcovia ani po poučení a výzve súdu nedostatky svojho neúplného podania riadne neodstránili, čím nie sú splnené podmienky na začatie konania. Súd prvej inštancie preto podania žalobcov doručené súdu dňa 25.08.2022 a 11.01.2023 v zmysle ust. § 129 ods. 3 CSP odmietol. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol analogicky ako pri zastavení konania podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 ods. 1 CSP. Odmietnutie podania zaviniť žalobcovia tým, že neodstránili vady podania v zmysle riadneho poučenia súdu, a preto bolo namieste priznať náhradu trov konania protistrane, teda žalovanej. Pretože žalovanej v konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli, súd prvej inštancie žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

4. Žalobcovia na to žalobu doplnili podaním z 21.03.2023, v ktorom žiadali, aby súd nariadil odstránenie a úplné zrušenie nelegálnej stavby (žumpy) žalovanou E. F., bytom C. XXX, ktorá bola bez akýchkoľvek povolení realizovaná na spoločnom pozemku parc. č. 535, ktorý je evidovaný v katastrálnej mape „C“, v katastrálnom území obce C., zapísaný na LV č. XX na Katastrálnom úrade Senica, a to čo v najkratšom termíne, a takým spôsobom, že žalovaná na vlastné náklady odstráni žumpu na spoločnom pozemku č. 535 a dá terén na spoločnom pozemku do pôvodného stavu. Ďalej žiadali sprístupnenie pozemku č. XXX, v ktorom sú väčšinovými vlastníckmi, umožnenie jeho užívania a používania ako prístupovej cesty k domu č. XXX, keďže ide o jediná prístupovú cestu k domu č. XXX s motorovým vozidlom, sanitkou, hasičmi a pod. Iná prístupová cesta nie je možná. Ďalej žiadali vysporiadanie pozemkov na parcele č. 535 podľa podielov, pretože žalovaná ako menšinový vlastník obsadila väčšinu pozemku neoprávnene.

5. Súd prvej inštancie na základe vyjadrenia žalobcov posúdil toto podanie ako odvolanie, ale nerozhodol o ňom sám podľa § 129 ods. 4 CSP a vec predložil na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave ako súdu odvolaciemu.

6. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné.

7. Na úvod musí odvolací súd poznamenať, že zo spisu nevyplýva, či súd prvej inštancie vzal v skutočnosti do úvahy ustanovenie § 129 ods. 4 CSP upravujúce osobitný spôsob autoremedúry, podľa ktorého, ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou súdu najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal. Hoci súd prvej inštancie nemá výslovne upravenú povinnosť vysvetľovať, prečo k autoremedúre nepristúpil, z hľadiska zachovania zásady rýchlosti a hospodárnosti konania (čl. 17 základných princípov CSP) je predsa len žiaduce, aby sa vyjadril, z akého dôvodu bolo nevyhnutné prvoinštančné konanie de facto prerušiť a vyčkať na rozhodnutie odvolacieho súdu. V každom prípade však odvolací súd musel v tejto veci vychádzať z toho, že predložením veci odvolaciemu súdu vznikla odvolaciemu súdu povinnosť rozhodnúť o odvolaní žalobcov.

8. Súd prvej inštancie vyhodnotením obsahu podania žalobkyne 1 z 25.08.2022 (č. I. 1 a 2) zistil, že ide o žalobu, ktorá trpí viacerými nedostatkami podľa § 127 ods. 1 a 132 ods. 1 CSP, ktoré bránia v tom, aby sa v konaní pokračovalo (§ 129 ods. 3 CSP). Z tohto dôvodu žalobcov potom uznesením zo 14.12.2022, č. k. 11C/36/2022-37 vyzval, aby žalobu doplnili o podpis žalobcu 2 a o to, čo svojím návrhom sledujú (petit).

9. Petit, t. j. žalobný návrh je najdôležitejšou obsahovou náležitosťou žaloby (§ 132 ods. 1 CSP). V ňom žalobca vymedzuje, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, teda ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 ods. 1 CSP). Zákon kladie na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť (teda aj vykonateľnosť) výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 216 ods. 2 CSP). Žalobný petit (návrh na výrok rozsudku súdu) musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Je to nevyhnutné z toho dôvodu, že súd musí celkom presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, lebo súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sa navrhujú. Pokiaľ je žalobný petit nesprávny, teda ak je vymedzenie

práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné, prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že by rozhodnutie bolo nevykonateľné. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda pre to, aby rozhodnutie bolo vykonateľné a aby mohli nastať žalobcom zamýšľané účinky (I. ÚS 233/97). Nedostatok zákonom stanovených náležitostí návrhu na začatie konania bráni jeho vecnému prejednaní a pokračovaniu v konaní (pozri napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/221/2007 a sp. zn. 3Cdo/126/2011).

10. Keďže žaloba nevyhovovala zákonom stanoveným náležitostiam, súd prvej inštancie konal správne, ak žiadal, aby sa žaloba doplnila (§ 129 ods. 1 CSP). Zároveň správne poučil žalobcov o možnosti podanie odmietnuť (§ 129 ods. 2 CSP). Pretože žalobcovia podaním z 11.01.2023 doplnili len podpis žalobcu 2 a nešpecifikovali dostatočne, čoho sa žalobou domáhajú, súd prvej inštancie ich podania uznesením z 21.02.2023, č. k. 11C/36/2022-45 odmietol. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, nedostatok žalobného návrhu znemožňuje, aby sa v konaní pokračovalo.

11. Podaním, ktoré žalobcovia doručili súdu prvej inštancie dňa 21.03.2023, teda v rámci lehoty na odvolanie proti uzneseniu č. k. 11C/36/2022-45, ale žalobcovia doplnili žalobu spôsobom, ktorý umožňuje súdu aspoň sčasti určiť, o čom má rozhodnúť.

12. Po prvé žalobcovia žiadajú, aby žalovaná odstránila stavbu žumpy na pozemku, ktorý aj riadne označili údajmi z katastra nehnuteľností (parc. reg. „C“ č. 535 v k. ú. C.), s tým, že terén uvedie do pôvodného stavu. Tým je dostatočne jasne vymedzený predmet sporu. Žalobcovia síce naďalej (na účely vykonateľnosti rozhodnutia) neurčito žiadajú, aby tak žalovaná učinila „okamžite“, to však nebráni súdu v prejednaní žaloby, pretože paričnú lehotu určuje beztak súd a v tomto rozsahu nie je viazaný žalobným návrhom. Pokiaľ ide o označenie „čiernej stavby“, z podaní žalobcov je jasné, že ide o žumpu a na akom pozemku sa nachádza. Keďže ide o podľa všetkého o stavbu nezapísanú v katastri nehnuteľností, nie je zrejmé, akými inými údajmi ju mali žalobcovia podľa súdu prvej inštancie označiť. Doposiaľ nič nenaznačuje, že by sa na dotknutej parcele nachádzala aj iná žumpa, v dôsledku čoho nehrozí zameniteľnosť predmetu konania. Len na okraj odvolací súd poznamenáva, že pozemok evidovaný v katastri nehnuteľností ako parcela je dostatočne identifikovaný aj vtedy, ak sa uvádza číslo parcely, register a katastrálne územie. Číslo listu vlastníctva, názov obce a označenie okresného úradu k identifikácii prispieva, ale nezameniteľnosť sa dosiahne aj uvedením už spomenutých troch údajov.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia v lehote stanovenej v § 129 ods. 4 CSP odstránili nedostatok žalobného návrhu v časti týkajúcej sa odstránenia stavby žumpy na pozemku reg. „C“ s parcelným č. 535 v k. ú. C., takže ich žalobu možno v tomto rozsahu vecne prejednať. Keďže dôvody vydania napadnutého uznesenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, v tejto časti zanikli, odvolací súd ho v tomto rozsahu podľa § 389 písm. d) CSP zrušil, a to bez vyslovenia, že sa vec vracia, pretože napadnutým uznesením sa nerozhodlo vo veci samej. Nič to však nemení na tom, že úlohou súdu prvej inštancie bude žalobu v tejto časti prejednať a po vykonaní dokazovania vec právne posúdiť v rozsudku, ktorý odôvodní spôsobom súladným s § 220 ods. 2 CSP.

14. Inak to je ale v prípade zostávajúcich častí žaloby.

15. Svojím druhým petitom žalobcovia žiadali súd o nariadenie „umožnenia užívania“ pozemku reg. „C“ s parcelným č. 535 v k. ú. C., „uvolnenia prístupovej cesty“ k domu so súp. č. XXX v k. ú. C.. Svojím doplnujúcim podaním súd žiadali o „sprístupnenie pozemku... do užívania“ a „používania ako prístupovú cestu“. Žalobcovia síce doplnili identifikáciu spornej nehnuteľnosti, no žalobný návrh je v tejto časti naďalej neurčitý. Jednak nie je jasné, čo sa má na mysli „sprístupnením“ pozemku, a jednak nie je zrejmé, kto by ho mal sprístupniť. Ak by súd uložil (komukoľvek) povinnosť „sprístupniť“ pozemok žalobcom, nešlo by o dostatočne určité rozhodnutie, pretože z pojmu „sprístupniť“ nemožno vyvodiť, či by adresát tejto povinnosti mal niečo konať (napríklad odstrániť prekážku brániacu v prístupe na pozemok, ktorou môže byť stavba, plot alebo iná zábrana, alebo umožniť žalobcom prekonať túto prekážku napríklad odovzdaním kľúčov od brány) alebo by sa mal adresát zdržať nejakého konania (napríklad prestať na pozemku zamykať bránu, ak má cez ňu prejsť vozidlo smerujúce k stavbe žalobcov, alebo nebrániť v prejazde vozidla vlastným telom). Ako odvolací súd vysvetlil vyššie, presné vymedzenie povinnosti, ktorú má súd podľa žaloby uložiť žalovanej strane, je dôležité najmä z toho hľadiska, aby bolo možné jej prípadné nesplnenie vymôcť v exekúcii. Inými slovami, na tento účel musí byť povinnosť dostatočne

jasne konkretizovaná, inak nebude možné posúdiť, či ju povinná osoba splnila (a teda či možno voči nej úspešne viesť exekúciu). V tomto rozsahu musí odvolací súd skonštatovať, že žaloba žalobcov ani po jej doplnení nie je dostatočne určitá, takže prvoinštančný súd ju nemôže vecne prejednať.

16. V súvislosti s poznámkou žalobcov, že cesta cez pozemok s parc. č. 535 je jedinou prístupovou cestou aj pre hasičov, odvolací súd len pre poriadok dáva žalobcom do pozornosti, že žalovaná ako spoluvlastník nehnuteľnosti má zo zákona povinnosť umožniť vstup na nehnuteľnosť na vykonanie opatrení nevyhnutných na zdoľanie požiaru alebo na zamedzenie jeho šírenia, prípadne na vykonanie iných záchranných prác, najmä vypratať alebo strpieť vypratanie pozemku, odstrániť alebo strpieť odstránenie stavieb, ich častí alebo porastov (§ 45 zákona č. 314/2001 Z. z. o ochrane pred požiarimi).

17. Žaloba zostala neurčitá aj vo zvyšnej časti tvorenej petitom, ktorým žalobcovia žiadajú „vysporiadanie pozemku“ s parc. č. 535 „podľa podielov“. Naďalej totiž nie je zrejmé, čo majú žalobcovia na mysli „vysporiadaním pozemkov podľa podielov“. Z obsahu žaloby možno síce vyvodiť, že sporný pozemok je v spoluvlastníctve žalobcov a žalovanej (ale podľa listu vlastníctva aj iných osôb), no z toho, ako žalobcovia opísali skutkový stav a žalobný návrh, nemožno s určitosťou zistiť, či sa žalobcovia domáhajú vyriešenia sporu o hospodárení so spoločnou vecou (a to aj „podľa podielov“, keďže tvrdia, že žalovaná je menšinový spoluvlastník, ale koná de facto ako väčšinový spoluvlastník), alebo či sa týmto žalobným návrhom sleduje aj zrušenie podielového spoluvlastníctva a s tým spojené vysporiadanie tohto majetkového režimu. Ak má pojem „vysporiadanie“ zahŕňať aj tomu predchádzajúce rozhodnutie o zrušení podielového spoluvlastníctva, musí to byť zo žaloby zrejmé, čo ale nie je tento prípad. Zároveň sa v takom prípade vyžaduje, aby žalobca v žalobnom návrhu spresnil, akým konkrétnym spôsobom sa má vyporiadanie vykonať. Zákon totiž rozpoznáva viaceré spôsoby vysporiadania podielového spoluvlastníctva (na tie už odkazoval súd prvej inštancie v uznesení zo 14.12.2022, č. k. 11C/36/2022-37, bod 10). Hoci žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je žalobou podľa § 137 písm. b) CSP a súd nie je konaní o nej viazaný žalobným návrhom (§ 216 ods. 2 CSP), to však nijako nerozvoľňuje požiadavky zákona z hľadiska obsahových náležitostí každej žaloby, medzi ktoré patrí aj žalobný návrh (§ 132 ods. 1 CSP). Ak teda žaloba žalobcov neumožňuje zistiť, či žalobcovia navrhujú reálnu deľbu spoločnej veci, kúpu podielu niektorého alebo všetkých spoluvlastníkov, predaj svojich podielov, alebo predaj celej veci tretej osobe, trpí neodstrániteľným nedostatkom, ktorý bráni súdu pokračovať v konaní. Navyše, požadovaný spôsob vyporiadania má vplyv aj na poplatkovú povinnosť žalobcu podľa § 7 ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch znení neskorších zmien (a na to nadväzujúcu hrozbu zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 cit. zákona) a napokon aj na určenie úspechu (§ 255 ods. 1 CSP) v konaní na účely rozhodnutia o náhrade trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

18. Žalobcovia žalobu v rozsahu týkajúcom sa „umožnenia užívania“ pozemku reg. „C“ s parcelným č. 535 v k. ú. C., „uvoľnenia prístupovej cesty“ k domu so súp. č. XXX v k. ú. C. a „vysporiadania podielov“ k tomuto pozemku nedoplnili ani v lehote podľa § 129 ods. 4 CSP tak, aby odstránili nedostatky brániace prvoinštančnému súdu v pokračovaní v konaní. Napadnuté uznesenie je tak vo výsledku v tejto časti naďalej vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože vec treba meritórne prejednať, čo znamená, že o ich náhrade rozhodne súd prvej inštancie uznesením, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

20. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

– 5 – 28Co/3/2023

Krajský súd 28Co/3/2023-
v Trnave IČS: 2622204586

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie.